

26A:6

Fråga om beräkning av våningsyteavgift för industrifastighet med stora lager- och garageytor som saknar va-installation.

Enligt 5 § 1 mom i taxa för Flens kommuns allmänna vatten- och avloppsanläggning utgår för bostadsfastighet och industrifastighet anläggningsavgift såsom bidrag till kostnaderna för anläggningen med dels en grundavgift om 6 000 kr, dels en rörlig avgift om två kronor per m² tomtyta och 20 kronor per m² våningsyta, när avgiftsskyldighet föreligger för ettvar av ändamålen renvattenförsörjning, spillvattenavlopp och dagvattenavlopp. Under 5 § 3 mom förekommer bl a följande bestämmelse: "Våningsytan utgör den sammanlagda ytan av samtliga våningar, inberäknat källarvåningar, som i varje våningsplan begränsas i den utsträckning den är inredd eller enligt gällande får inredas till varaktig bostad, arbetsplats eller därmed jämförligt ändamål. Källare räknas som våning oavsett inredning. Yta för garage, förråd e d inräknas i den avgiftspliktiga våningsytan." Enligt föreskrift i 6 § kan reduktion av avgiftspliktig våningsyta medges för industrifastighet om va-installation saknas. Taxan innehåller vidare bestämmelse om indexuppräknings av avgifternas belopp.

Kemisk-Tekniska Fabriken Kefa Aktiebolag äger en stadsäga i Flens kommun. Fastigheten ligger inom verksamhetsområden för kommunens allmänna va-anläggning och är ansluten till den såvitt avser såväl renvatten som spill- och dagvattenavlopp. Bolagets fastighet har en yta om 10 031 m². Den är bebyggd med en industribyggnad, inrymmande kontor, tillverkningslokaler, samt ett fristående garage. Byggnaderna har tillsammans en våningsyta om 2 927,4 m². Därav utgör lagerlokalen och garaget 1 320 m². Kontors- och tillverkningslokalerna är uppförda i lättbetong och är varmbonade. I kontorsdelen finns två duschar, sju toaletterum med wc och tvättställ, sex separata tvättställ samt, i en personalmatsal för 36 personer, en diskbänk. Även tillverkningslokalerna har va-installation. Lagerlokalerna och garaget är uppförda i plåt. Endast taken är isolerade. De har inte annat golv än den asfalterade gårdsplanen och saknar va-installation. Bolaget bedriver tillverkning av färger på fastigheten. Lagerutrymmet används för förvaring av råvaror och emballage. Fastigheten bebyggdes år 1975.

Kommunen fordrade anläggningsavgift av bolaget med 98 148 kr utgörande grundavgift, 6 000 kr, tomtyteavgift, 20 062 kr, våningsyteavgift, 58 548 kr, samt 16 % indexuppräknings av beloppen, 13 538 kr.

Bolaget yrkade vid Va-nämnden fastställt att det inte var skyldigt att betala den del av anläggningsavgiften som hänför sig till våningsytan av lagret och garaget eller tillhopa 30 624 kr.

Kommunen bestred denna talan.

Bolaget gjorde gällande, att ett uttag av den fordrade anläggningsavgiften innebär att avgiftsskyldigheten inte fördelas mellan till va-anläggningen anslutna fastigheter efter skälig och rättvis grund, samt anförde: Eftersom lagret och garaget saknar va-installationer kan anläggningsavgiften reduceras med stöd av bestämmelsen i 6 § i va-taxan. Reduktion enligt

den bestämmelsen har förekommit i andra fall.

Kommunen genmälde: Bestämmelsen i 6 § i va-taxan har tillkommit för att kommunen skall ha möjlighet att vid förhandlingar med företag om etablering i kommunen reducera anläggningsavgiften. Hittills har varje framställning om tillämpning av bestämmelsen avvisats av principiella skäl; om bestämmelsen har tillämpats vid något tillfälle har det varit fråga om förbiseende.

Va-nämnden yttrade:

Enligt lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar (VAL 1970) får huvudman för allmän va-anläggning ta ut avgifter av ägarna av de fastigheter som betjänas av anläggningen till täckande av nödvändiga kostnader för denna. Enligt 26 § i lagen skall avgiftsskyldigheten fördelas mellan fastigheterna efter skälig och rättvis grund. Bestämmelsen hade sin motsvarighet i 15 § lagen (1955:314) i samma ämne. I detta lagrum upptogs som huvudregel att avgifterna på de särskilda fastigheterna skulle stå i skäligt förhållande till fastigheternas större eller mindre nytta av anläggningen. Innebörden av denna regel var bl a att avgifterna för två fastigheter av samma storlek och med samma användningssätt borde vara åtminstone någorlunda lika stora men att en gradering kunde vara påkallad om de skilde sig åt t ex i fråga om antalet lägenheter eller den sanitära utrustningen. Vidare föreskrevs - såsom undantag från huvudregeln - att om anslutningskostnaderna för viss eller vissa fastigheter var avsevärt högre eller lägre än för övriga fastigheter på grund av bebyggelsens lokalisering, terrängförhållandena eller andra omständigheter, kunde avgifterna anpassas med hänsyn härtill. Dessa principer för avgiftsskyldighetens fördelning inryms i allt väsentligt i den fördelningsregel som kommit till uttryck i 26 § VAL 1970.

Enligt kommunens va-taxa är för såväl bostads- som industrifastigheter på visst sätt beroende av fastighetens tomtyta och våningsyta. I stort sett får den valda fördelningsprincipen anses leda till ett godtagbart resultat. Bl a i de fall där fastighetens våningsyta vida överstiger genomsnittet och en betydande del av utrymmet är avsett att användas på sådant sätt att behov av sanitära anordningar inte alls föreligger kan det väl - såsom i viss mån förutsätts i kommunens va-taxa - vara påkallat att jämka avgiften. I sammanhanget måste dock även beaktas hur fastigheten i övrigt är beskaffad och avsedd att nyttjas. Även om våningsytan på bolagets fastighet till inte ringa del utgörs av kallager och garage utan behov av sanitär utrustning kan ett uttag av den fordrade avgiften med hänsyn till fastighetens tillämnade användningssätt och övriga förhållanden inte anses innebära att avgiftsskyldigheten fördelas i strid med va-lagens bestämmelse därom. På grund härav och då bolaget inte i övrigt anfört någon omständighet som kan föranleda nedsättning av avgiften skall bolagets talan lämnas utan bifall.

Va-nämnden ogillade bolagets talan.

Beslut: 1976-08-02, BVA 25

Mål nr: VA 11/76